

ไทรังนอน ของหุ่นนอน ตัวหนึ่ง

กวีนิพนธ์คัดสรร

พิมพ์
ครั้งที่ 2

นิตา มาศิริ

กวีนิพนธ์

นิศา มาศิริ

กวีนิพนธ์ : ในรงนอนของหนอนตัวหนึ่ง

ผู้เขียน : นิตา มาศิริ

.....

บรรณาธิการ : อิศระ คำวงศ์

พิสูจน์อักษร : ศาวิตรี ทนเสน

รูปเล่ม/ออกแบบปก : Alwi Wayo

พิมพ์ครั้งที่ 1 : เมษายน 2559

พิมพ์ครั้งที่ 2 : พฤศจิกายน 2561

ราคา : 145 บาท

.....

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

นิตา มาศิริ.

ในรงนอนของหนอนตัวหนึ่ง.-- นนทบุรี : ภาพพิมพ์, 2561.

136 หน้า.--(-). 1. กวีนิพนธ์ไทย. I. ชื่อเรื่อง.

895.9112

ISBN 978-616-478-403-1

แต่

แม่ พ่อ และพี่ชาย

เสมือ้นคำนำ

จำได้ว่าในวัยเด็ก ฉันมักพาตัวเองเข้าไปเล่นซุกในที่มีตๆ และแคบ อย่างเวลาเล่นซ่อนแอบ ฉันมักเข้าไปแอบในตู้เสื้อผ้า บางครั้งก็เข้าไปเล่นในลังกระดาษ ฉันชอบกางเต็นท์นอนในสนามหน้าบ้าน ไม่รู้สินะ ฉันเพียงแต่รู้ลึ่กว่าในที่มีตๆ และแคบๆ แห่งนี้มันช่างปลอดภัย และเป็นส่วนต้วที่แก้จนกระทั่งทุกวันนี้ ฉันก็ยังชอบที่แคบๆ ฉันมักนอนซิดก้าแพง และตะแคงคุดคู้ ที่ล้าคัญฉันติดผ้าห่มมกๆ แม้อากาศจะร้อนล้กแค้ไหนก็ต้งห่มผ้า มีใครเป็นเหมือนฉันบ้างไหมนะ กระต่าย หมา แมว หรือแม้กระทั่งหนอนล้กต้ว จะชอบความเป็นส่วนต้วอย่างฉันบ้างหรือเปล้า และในรังนอนของมันมีความฝันซุกซ่อนอยู่ตรงมุมไหน ถ้าฝันดี มันสุขใจไหม แล้วถ้าฝันร้ายละ มันจะปลอบต้วเองอย่างไร

วันก่อน แม่จับหนอนผีลือ่จากสวนหลังบ้านมาลอกฉัน โชคค้ที่ฉันเล้กถ้วหนอนแล้ว ฉันจึงไม่ตื้นตื้นตกใจ แต่จะให้

ฉันจับ ฉันไม่กล้า ฉันยังเกรงตัวนี่มๆ ของมัน และกลัวเวลาที่มันคืบคลาน ถึงกระนั้นฉันก็ยังชื่นชมมันอยู่ในใจ พຸ່งนี้ มันจะกลายเป็นผีเสื้อแสนสวย ท่ามกลางมวดคอกไม้อันหวานหอม แต่ค่าคีนนี้ ขณะมันหลับไหลในรังนอน มันอาจกำลังขอพรต่อพระจันทร์ว่า ให้มันรอดพ้นจากเงื้อมมือของผู้ล่า เพื่อรอวันที่มันจะสยายปีก และโบยบินไปบนท้องฟ้าได้อย่างอิสระเสรี

ตัวหนอนเอ๋ย ค่าคีนนี้คงเหน็บหนาว ฉันมีผ้าห่มมาสองผืนจะแบ่งให้ แลกกับการที่เธอไม่กัดกินปลอกหมอนลายคอกไม้ของฉันจนแห้วงวีน แล้วฉันจะยกรังนอนของฉันให้กลายเป็นรังนอนของเธอ นอนหลับฝันดีนะจ๊ะ... ตัวหนอน

นิตา มาศิริ

[01]	สวนดอกไม้ในดวงตา	
	ผู้เลือกร่อนเร่กับนักเดินทาง	10
	การเกิดใหม่ของใบไม้	12
	ณ ดวงตาที่สามของกวี	14
	ก้อพีน	16
	เสียงแห่งความเจ็บ	18
	ด้วยเลือดเนื้อหัวใจข้างในเรา	20
	ฉันทขอร้อง	22
	สวนดอกไม้ในดวงตา	24
[02]	ภาพชีวิต	
	ภาพแห่งชีวิต [01]	27
	ภาพแห่งชีวิต [02]	30
	ภาพแห่งชีวิต [03]	33
	ก่อนกลายร่างเป็นสิง จิงเกอเบล	36
	โลกไซเบอร์	38
	ทิง	40
	กล่อมดาว	42
	โสภณี	45
	หรือเป็นเพียงแค่ความใคร่	47
	คนชายขอบ	49
	ชอทาน	51
	กองขยะ	53
	การเดินทางของไดโนเสาร์	54
	ในรถตู้คอนเทนเนอร์	55
	ระบำดอกหญ้า	58
	ตลาดนัด	60
	ตุคาติ	62
	จอง	64
[03]	เราก็ต่างตกเป็นผู้ต้องหา	
	ราษฎร(ไม่)ประสงค์	67
	เสียงบทสวดอัญเชิญวิญญาณ	68

	สุดท้ายแล้ว	70
	แม้เป็นเพียงส่วนเล็กๆ-หลังสิ้นใจ	74
	จงผลิบานโดยไร้ใครบังคับ	76
	เราก็ต่างตกเป็นผู้ต้องหา	78
	ข่าวคราวของใบไม้	80
[04]	สิ่งมีชีวิตในโรงงาน	
	สิ่งมีชีวิตในโรงงาน	83
	ในโรงงานหลอมตะกั่ว	85
	สิ่งแปลกปลอม	87
	สัตว์สองขา	90
	กรรมมนุษย์	92
	นิ้วที่หายไป	94
	แม่บ้านของโรงงาน	96
	บ้านของพ่อใหญ่	98
	ในมือของเด็กน้อยมีของเล่น	100
[05]	ในรังนอนของหนอนตัวหนึ่ง	
	รังนอนของหนอนตัวหนึ่ง	103
	เพลงบ้านนา	105
	ลมรำเพย	108
	เพลงปี่ซังข้าว	110
	ข้าวคอกฝน	112
	เมื่อครั้งเรายังเยาว์วัย	114
	ความหลังเอยเจ้าอยู่ในหัวใจแล้ว	116
	สามปีที่คิดถึง	118
	ทางกลับบ้าน	120
	บ้าน	122
	เมื่อเป็นโลกใบนี้ที่แม่กอด	124
	ในนาที่ที่โลกเหงาพ่อเข้าใจ	126
	อุปลงกาย	
	โลกยังคงเดินทางไปข้างหน้า	129
	กาลครั้งหนึ่งความรัก	131
	คำกล่าวตาม	132
	เกี่ยวกับผู้เขียน	134

[OI]

สวนดอกไม้ในดวงตา

“ยังมีสวนดอกไม้ในตาโลก
ที่ซ่อนแข่งธารโตรกไหลโบกร่ำ
รอเสมอรอยเท้าเธอก้าวนำ
เรียงระบำแดดสายไหวห้วงกาล”

ผีเสื้อร่อนเร่กับนักเดินทาง

ฉันคือผีเสื้อร่อนเร่
ที่สายลมพัดเหมาห้วงหา
วิมานดอกไม้ ณ ปลายฟ้า
แห่งกระแสนาราที่รินไป

ฉันคือผีเสื้อร่อนเร่
ที่เจียบเหงาว่าเหวและหม่นไหว
จิบน้ำค้างจางหวานจากก้านใบ
มีมีค่าใต้อ่อนักเดินทาง

ฉันคือผีเสื้อร่อนเร่
ที่เตร็ดเตร่มาในขอบฟ้ากว้าง
หอบความฝันเป็นλεύวซึกกับปีกบาง
จวบรุ่งรางแสงวันขึ้นบันปรน

ฉันคือผีเสื้อร่อนเร่
ที่พัดเพิกเฉยไปร่วงหล่น
ไปสืบสายพันธุ์สืบชั้นชน
แล้วล่องหนหายลับไปกับตา

หากเธอคือนักเดินทาง
ที่เร่ร้างโรยแรงแสงหา
ช่วยกอดฉันสักครั้งก่อนอำลา
ประดับค่าวงศ์วรรณก่อนครรไกร

เผื่อหวังของผีเสื้อ
จะหยาดใจความรักก่อนตักษัย
หากพุ่มเวียนหยดอรุณมีอุ่นใจ
ก็จะขอขบไหล่ตายตรงนี้.

การเกิดใหม่ของใบไม้

ระลอกฝนหยาดใหม่ใบไม้เหลือง
ค่อยปลิดเบิ้ลปลดทิ้งจากกิ่งก้าน
ลอยระลอกร่วงหล่นลงชบดาน
มีพยานรู้เห็นเป็นคอกดิน

วัตุธาตุกร่อนวัยใบไม้แห้ง
เพื่อเขียวแปลงพันธุ์ผักได้ผืนดิน
การย่อยกลายเป็นปุ๋ยให้คู้ยกิน
มิสูญสิ้นค่าใจหรือกใบไม้

พระนางงาต้ง้าเกิดลำต้น
จิบน้ำฝนสวดยสะอาดหยดหยาดใส
มิต้องเผื่อยังฉันท่อดินไต่
ฉันทปลืใจเพื่อเธอเสมอแล้ว